

Advokatsekretær med sidevogn

«EN STILLE sidegade på det pæne Frederiksberg. Pæne, velholdte opgange til pæne velholdte lejligheder.

«Jeg håber ikke, silkekjolen når at blive krøllet, inden vi skal fotografere.»

Kirsten har lukket mig ind i sin lejlighed for straks at forsvinde ind i soveværelset. En fontører arbejder anstrengt.

Jeg kigger mig om i de små stuer. Fra karmappen er der frit syn ned over gården. Biler holder i velordnede rækker i begge retninger. En afbrydelse i rækken af firhulede, og der holder den jo. Elegantskråpareret. Bred som en mindre autotombil. Aristokratiske i sin blanke bordeaux lakering og skinnende krom.

Håret sidder rigtig, teen har trukket og er båret ind.

«Ja, jeg havde jo nok i mange år det der image som hende den lille sekretærpige. Og sådan var det vel egentlig også. I hvert fald rent udseendemæssigt. Men nedon under har jeg nok alligevel altid haft en trang til at være sådan lidt provokerende.»

KIRSTEN SIBONI er 42 år og bor sammen med dotrene Louise og Sofie på 16 og 12. Hun er uddannet korrespondent i engelsk og spansk og har arbejdet som sekretær på flere af de større advokatkontorer i København gennem de seneste 16 år.

«Jeg kan huske, da jeg tog kørekortet til motorcyklen. Jeg havde en chef, en ældre advokat på 71 år.

Da jeg fortalte ham om mit forhavende, sagde han:

«Hvad skal De dog bruge det til, Siboni?»

Det, syntes han ærlig talt, var lidt besynderligt. Da jeg senere fortalte ham, jeg var dumplet til køreprøven, syntes han jo alligevel, det var forferdelig synd for mig og var pludselig meget omsorgsfuld.

Endelig fik jeg så kortet, og da jeg næste dag mødte op på kontoret i laskert og skyrt-hjelm, var han da heller ikke til at skyde igennem. Lettet og lykkelig på Rikkens og mine vegne.»

RIKKE ER en Nimbus. Den er dansk, 46 år gammel og udstyret med en såkaldt Engstrom sidevogn. «Det er en gammel militær sidevogn, og du kan selv se hullet foran. Det er beregnet til at montere maskingeværet i. Ret sjovt, synes jeg.» Kirsten købte motorcyklen for tre et halvt år siden. På det tidspunkt var hun end ikke begyndt at tage kørekortet.

«Jeg havde gennem en del år gået og drømt om netop en Nimbus med sidevogn, men jeg kan ikke sige præcist, hvorfra lysten kom. Måske handler det om at give sig selv lov til at overskride nogle grænser.

Jeg tror jo, rigtig mange mennesker har nogle sider i sig, som de aldrig får frem. Enten fordi de ikke kan, eller fordi det gør man altså bare ikke.

Det har nok også noget at gøre med, at jeg har de her to piger. Jeg synes faktisk, de har godt af at se, at man ikke skal være bange for at gøre noget, som måske er lidt anderledes. Specielt ikke hvis man oven i

købet kan få stor glæde og fornøjelse ud af det.

Under alle omstændigheder var jeg i årevis betaget af Nimbusen. Den er jo bare så helt utrolig smuk og rigtig.»

KIRSTEN HAVDE søgt gennem nogle måneder, og endelig var den der. Ude på landet, et sted mellem Skælskør og Næstved, var en Nimbus til salg. Det var en gammel mand, som havde haft den i 25 år.

Fantastisk flot og velholdt var den, husker Kirsten.

«Manden grad, da jeg korted med den. Det var ærlig talt meget rørende. Men der opstod jo visse diskussioner, da jeg kom hjem med den. Jeg boede dengang i et bofællesskab, og ...nå ja, jeg kan jo egentlig godt forstå, at de andre var noget overraskede over, at jeg sådan lige pludselig skulle have motorcykel og kørekort osv.

Jeg var jo kommet ind der i bofællesskabet som den lille pæne sekretær (høj latter), og så »Gud, nu har hun også købt en Nimbus« og »Hvor i alverden skal den dog stå? Kan du ikke lige høre det for dig. Det var vel sådan en blanding af overraskelse og en lille smule forargelse.

Siden bakkede alle alligevel fuldt op om projektet, som, de jo i bund og grund syntes, var sjovt. Måske var de også en lille smule imponerede. I hvert fald endte jeg med at få garagen, selvom der var flere af de andre, der havde bil.»

KIRSTEN KØRER mest i fritiden, men så kører hun også mange og lange ture. Ofte er hele fa-

milien med, som for eksempel forrige sommer, hvor Kirsten tog begge dotre med rundt i Danmark på sommercampingferie.

Louise sad bagpå, mens Sofie, som den mindste, måtte dele pladsen i sidevognen med telt, kogerejer og...Hvidberg. Han er familiens otte år gamle sorte skottehund, og

han elsker at få lov til at komme med ud at suse.

SIDSTE SOMMER VAR holdet atter afsted, hunden undtaget, hvor turen gik til Holland.

«Vi prøver, så vidt det overhovedet er muligt, at holde os til de mindre ruter, men en sjælden gang er man altså

tvunget til at tage motorvejen. Det er bestemt ikke nogen nydelse. Så ligger man helt ude i højre side med tungen lige i munden og max. 80-90 km/t, mens trafikken fløjter forbi i alle retninger.

Det brøder vi os altså ikke om, og det er jo heller ikke den måde, man ønsker at opleve landskabet på, når man

nu er ude at køre på motorcykel.

For det er jo det, det hele drejer sig om...altså, jeg kan virkelig helt få abstinenser, hvis jeg ikke har været ude et par uger.

Jeg skal simpelthen ud og opleve...ja, naturen. Se skyerne bevæge sig, indsnuse duftene og naturligvis mærke hjulene snurre under mig.»